

значну увагу. Особливо актуальним це є в умовах високого рівня спекулятивності фондових операцій.

Література

1. *Shujie Y. Dan L. Chinese stock market bubble: inevitable or incidental?* // Published by the Iniversity of Nottingham. — August 2008. — Issue 41. P. 7 // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.nottingham.edu.cn/en/gfc/documents/research/researchfromourpartners/2008/gfcjointpaper200803shujieyaodanluo.pdf>

Довгань Т.В.

*«Фінанси і кредит», 4 курс,
Національний університет державної
податкової служби України*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Ю.М. Коваленко

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ ЧЕРЕЗ РОЗМІЩЕННЯ СТРАХОВИХ РЕЗЕРВІВ В УКРАЇНІ

Відповідно до Закону України «Про страхування» [1] предметом безпосередньої діяльності страховика можуть бути страхування, перестрахування і операції, пов'язані з розміщенням страхових резервів та управління ними. Розміщення страхових резервів та управління ними з урахуванням принципів безпечності, дохідності, ліквідності й диверсифікованості і складають інвестиційну діяльність страхової компанії.

У багатьох країнах держава обмежує види фінансових інструментів, у які можуть вкладати свої кошти страховики і кошти, які можуть бути локалізовані у певному виді активів для забезпечення страхового ринку і захисту страхувальників від втрат. Вона встановлює певні нормативи за обсягами інвестицій у різні об'єкти, висуває вимоги до надання страховими компаніями інформації про свої операції тощо.

В Україні відповідно до Закону «Про страхування» було затверджено Положення про порядок формування, розміщення і обліку страхових резервів за видами страхування, іншим, ніж страхування життя» [2], з якого випливає, що страховик має право робити за рахунок тимчасово вільних коштів страхових резервів і капітальні, і фінансові інвестиції. Проте капітальні

інвестиції обмежуються лише правом придбання нерухомого майна. Щодо фінансових інвестицій, то вони мають бути лише портфельними, а не прямими, тобто страховик не має права вкладати тимчасово вільні кошти страхових резервів безпосередньо у статутні фонди юридичних осіб в обмін на корпоративні права, емітовані такими юридичними особами.

Проаналізувавши закордонний досвід розміщення страхових резервів, можна зробили висновок, що у розміщенні резервів українськими страховими компаніями є один недолік, який знаходить свій вираз у наступному: не дивлячись на різноманітність напрямів інвестиційної діяльності страховиків, суть цієї діяльності мало чим відрізняється від аналогічної діяльності Держстраху по розміщенню страхових резервів у часи СРСР. Страхові компанії фактично не можуть самостійно приймати рішення про розміщення значної частини страхових резервів і не в змозі забезпечити реалізацію розглянутих вище принципів розміщення резервів. Більшість коштів зберігаються на депозитних рахунках банківських установ.

Сучасний рівень державного регулювання інвестиційної діяльності страхових компаній вимагає ведення ще одного принципу розміщення страхових резервів — принципу контролю за інвестиціями. Це означає, що страхова компанія повинна мати змогу здійснювати контроль за розміщеними резервами шляхом участі у радах директорів підприємств-емітентів, регулярно одержувати інформацію про прийняті управлінські рішення, поточний фінансовий стан тощо. Сьогодні у неї немає ні можливого вибору, ні способів впливу на ефективність своїх вкладень.

Література

1. Про страхування [Електронний ресурс]. — Закон України від 07.03.96 р. № 85/96-ВР. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80>.

2. Про затвердження Правил формування обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя [Електронний ресурс]. — Розпорядження Держфінпослуг від 17.01.05 р. № 3104. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0019-05>